

Kapitola čtvrtá

Rozum

Rozum je kouzelnou hůlkou v rukou člověka. Podobá se magickému nástroji, s jehož pomocí se ve vteřině dostanete na nejuvzdálenější planety, protože pro něj neexistuje ani prostor, ani čas. Tak trochu připomíná kouzelnický klobouk, ze kterého lze vytáhnout, co je libo.

Jeden z principů hermetismu praví: „Vše je rozum, vesmír je mentální.“

Teprve když si uvědomíme, že vše, co existuje v materiální podobě, je pouze mentální energií, jejíž vibrace se snížily až do úplného znehybnění, pochopíme, jak důležité je učit a rozvíjet rozum. Mozek funguje jako radiopřijímač, který neustále vysílá a přijímá radiové vlny. Zachytit myšlenkové vlny lze jen stěží, mají však velkou sílu. Každá myšlenka představuje elektromagnetickou energii vysokých vibrací. Mozek je silný generátor energie, jejíž vlnová délka závisí na úrovni kultury a intelektuálního vývoje člověka. Produkuje-li tedy někdo mentální vlny velké délky, velmi těžko bude chápat druhého, jehož vlny jsou krátké. Proto ty nekonečné diskuze mezi dvěma lidmi, kteří si trvají na svém a navzájem si nerozumí. Jejich vibrace se prostě liší.

V našem rozumu se nachází brána ke čtvrtému rozměru neboli energetickému plánu. Cokoli si dokážete představit, ukazuje realitu v energetickém plánu, a tedy to lze ztělesnit v materiální sféře.

V procesu myšlení tedy člověk vyzařuje elektromagnetickou energii, která plodí bytost disponující určitým stupněm vědomí a žije na této energetické úrovni. Tato bytost je jeho skutečným dítětem a úroveň jejího vědomí závisí na mentálním a psychologickém stavu, v němž se dotčný nacházel v okamžiku jejího zrodu. Všechny naše každodenní myšlenky jsou mentálními dětmi a jako všechny děti se musí krmit na úkor svých rodičů. Vyjdeme-li z tohoto předpokladu, pochopíme pravdu skrytou v aforismu: Člověk je to, co si myslí.

Tyto mentální děti určují člověku jeho budoucí osud a podle kvality jeho vibrací mu přinesou buď *šťěstí*, nebo *nešťěstí*. Občas se stává, že někoho potkáme a padne na nás hluboký smutek nebo se propadneme do deprese. To se děje kvůli tomu, že jsme přijali vibrace jeho mentálních dětí, které jsou v daném případě evidentně negativní. S jinými lidmi se cítíme šťastně a sebevědomě, ti nám naopak ducha pozvedají. Proto je obzvláště důležité obezřetně si vybírat přátele. Od těch, jimž je vlastní negativní vyzařování pesimistického či fatalistického charakteru, vždy utíkejte, protože jakékoli setkání nebo hovory jsou provázeny výměnou magnetismu i mentální energie. Na mentální úrovni jsou všechny myšlenky materiální a také reálné, jako kámen či židle ve světě fyzickém. Pokud bychom mohli nahlédnout do mentální sféry, viděli bychom, že každý člověk je obklopen mentálními formami odpovídajícími jeho charakteristickým nebo převládajícím vibracím. V mentální sféře člověka, který je nadměru povolný vášním a instinktům, bychom viděli tygry, býky nebo třeba

hyeny. Jedinec naplněný láskou k bližním bude stále vysílat myšlenky v podobě krásných květů či rostlin. Lakomec bude vypadat jako chobotnice s ohromným množstvím chapadel. A krychli se zas bude podobat osoba, jež se zdaleka nekamarádí s novými idejemi.

Kdybychom dokázali v určitém okamžiku soustředit veškerou mentální energii na jeden jediný cíl, dokázali bychom zázraky. V praxi však vidíme, že náš rozum v průběhu dne závratnou rychlostí přeskakuje z myšlenky na myšlenku a nezastavuje se ani v noci, když spíme. Takové neustálé tékání způsobuje ohromné ztráty energie, protože ubývá sice po troškách, zato bez přestání. Chceme-li si život zlepšit, musíme získat kontrolu nad svou představivostí. V opačném případě si stvoříme těžký, negativní osud. Jde o to, že veškeré myšlenky se materializují. Takže pokud si třeba někdo myslí, že ho pronásleduje smůla, sám se tím uvádí do negativního stavu, jenž přivolává neštěstí a trápení. Jestliže si lidé sami sebe neváží, předávají tyto své myšlenky druhým, tudíž ani oni o nich podvědomě nebudou mít vysoké mínění.

Jedním z nejškodlivějších mentálních zlovyků je denní snění, kdy se myšlenky volně toulají od jedné věci k druhé. V tu chvíli jsou dveře rozumu otevřené dokořán před oceánem mentálních vibrací, odkud mohou ke snilkovi proniknout stavy deprese či zlosti. V éterickém prostoru obklopujícím Zemi jako radiové vlny vibrují myšlenky všech obyvatel planety. Těžko lze s jistotou říci, zda myšlenky člověka vznikají v jeho vlastním mozku, nebo přicházejí z vnějšku. Ale je nadmíru důležité, abychom

cepovali představivost, aby byla otevřena výhradně vůči krásným, kladným a optimistickým myšlenkám, například o úspěchu, míru a blahobytu. Tak se *naladíme na vlnu*, kde je vše dobré a pozitivní, a ochráníme se před negativními vlivy.

Člověk, který dokáže ve své představivosti udržovat stabilní mentální obrázek a nedovoluje ostatním myšlenkám, aby jej setřely, dokáže zázraky. Proč? Protože rozum je hmota a hmota je rozum, jinými slovy energie a hmota představují různé projevy Rozumu.

V energetickém poli rozum vypadá jako ovoid, jenž obklopuje hlavu člověka, a jeho velikost je bezprostředně spjata s konceptuálním polem dotyčného. Tento ovoid funguje jako uzavřené pole elektromagnetické energie, které se při intenzivní myšlence otvírá ve směru, který právě ona určí.

Veškeré nemoci a duševní poruchy vznikají v důsledku narušení tohoto ovoиду vnějšími negativními silami – opravdovými démony zplozenými z vášní, hloupých přání, zlých myšlenek a špatných činů.

Lepšímu pochopení možná pomůže, jestliže si stručně probereme, co se děje po smrti. Když duch opouští lidské tělo, dochází také k oddělení od těla jeho zvířecího původu a zejména od nahromaděných nízkých vášní a hloupých činů. Tuto sběh označujeme za *astrální slupku*, protože jako skořápka obklopuje astrální tělo. Obvykle se nějakou dobu po smrti rozpadá, jelikož jí chybí energie. Nicméně pokud je příliš tvrdá, bojuje o život a hledá lidi, do kterých by mohla proniknout, aby si existenci na materiální úrovni protáhla. Podaří-li se nějaké takové podstatě zanořit do mentálního ovoиду jiného člověka, vyvo-

lá zásadní změny v jeho charakteru, protože dotyčný přejme nižší instinktivní část osobnosti zemřelého, jemuž slupka patřila*.

Tak začínají všechny typy šílenství. Duševní poruchu pak způsobí slupka, která je dostatečně silná na to, aby vypudila původního ducha. V jiných vážnějších případech působí hned několik podstat, jež jako uzurpátoři bojují o tělo a vedou k silné posedlosti. Právě tím se vysvětluje vysoké procento lidí trpících duševním onemocněním.

Někdy lze tyto bytosti vyhnat. Strach mají z čistých lidí, kteří se dobře ovládají, mají silnou vůli a magnetický či sluneční typ charakteru.

Tyto slupky vyhledávají spiritistické seance, poněvadž tudy se přicházejí živit energií médií i všech, kdo při vyvolávání duchů tvoří součást v kruhu. Právě proto postihuje média silné nervové vyčerpání. Předávají totiž svou energii neviditelným upírům, již se jim vysmívají a vydávají se za vyvolávané duchy. Tímto klamem nejvíce trpí a velmi si škodí ti, kdo takové seance pořádají, když upřímně věří, že se tam materializují duchové zemřelých. Účastníci seancí nevědomky dělají velkou chybu. Jestliže udržují takové bytosti při životě, ony pohlcují část vědomí každého z nich, a tak získávají příležitost, aby samy vědomě páchaly zlo.

Až jednou věda prokáže reálnost podobných podstat, udělá ohromný krok vpřed v léčbě šílenství, posedlosti a duševních a nervových onemocnění.

Všechny nemoci počínají v rozumu a teprve po určité době se projevují v těle.

* viz *Egregory - Strážní andělé?*: A. Někrasov, Eugenika 2015

Kapitola pátá

Přání

Lidská přání jsou četná a různorodá. Něco si přát je pro nás tak obvyklé a přirozené jako dýchat. Zároveň přání představují další kanál, jímž plýtváme mentální energií. Pokuste se sami sebe během dne pozorně sledovat a zjistíte, že si stihnete přát kvanta nedůležitých věcí. Kdybychom se jich zřekli a soustředovali naši energii na něco jediného, dokázali bychom získat to, co si přejeme, mnohem snáze. Přání je přece mocná síla, která k nám podobně jako magnet přitahuje předmět našeho přání.

Přání patří mezi síly, jež nás upoutávají k hmotě. Člověk je otrokem svých vlastních přání. Hodlá-li tyto okovy zahodit, musí se naučit rozvíjet pouze vyšší myšlenky, které plodí duch a jež člověka nezotročují, nýbrž ho osvobozují a povznášejí.

Naopak taková neuspokojená přání instinktivní a psychické povahy se mění v neodbytné myšlenky, které mohou svého autora přivést až k šílenství.

Podobně jako myšlenky představují i přání tvůrčí sílu, jež plodí energetickou podstatu, jejíž vibrace odpovídají kvalitě konkrétního přání.

Tyto neviditelné výtvoary parazitují na svých stvořitelích a neopouštějí je do té doby, dokud se neztěsní nebo nezemřou. Vášnivá a instinktivní přání připomínají pijavice, které se zakousnou do psychiky a vysávají z ní život.

Hřích jako nekontrolovatelné a hypertrofované přání představuje nahromaděnou elektromagnetickou energii, jež získala vědomí. Taková podstata je schopna žít pouze v případě, že se jí pravidelně dostává určitého množství energie výlučně z uspokojování přání. Jakékoli neřesti se lze proto zbavit jen těžko. Bez síly vůle se negativní sraženina nerozpustí. Neřesti se navíc snadno šíří, jelikož jakmile podstata stvořená z přání nemůže svého stvořitele přinutit, aby jí podlehl, hledá větší blahobyt u jiného cíle. Absolutní abstinent se tak může během jediné noci změnit v pijáka. Takoví incubové a succuby též vznikají z přání, chovají se jako upíři, disponují mocnou životní silou a ustavičně hledají oběti, aby se z nich nakrmili*.

Někteří lidé vzbuzují lítost, protože fungují vloženi jako ubytovna pro všelijaké podstaty tohoto typu, jež bojují za svůj život tím, že požívají své stvořitele. Potácejí se mezi mocnými, rozpornými silami, a chtějí-li žít klidně, musí jim vždy vyhovět, protože dech mohou nabrat pouze tehdy, když tito upíři obdrží svůj příděl.

Nelze přesně určit, do jaké míry mohou být pod vlivem těchto podstat narušeny mentální funkce. Lze však tvrdit, že valnou část jednání člověku vnucují tito zloději, kteří svými vášnivými vibracemi působí na jeho myšlenky.

Zajímavým příkladem takové neřesti je kouření, jež plodí vlastní podstatu, formující se z energie zapáleného tabáku a z uspokojení, které kuřák pociťu-

* viz *Energetický vampyrismus*: A. Astrogor, Eugenika 2012

je. Tato podstata způsobuje u kuřáka neustálý neklid, jehož se zbaví jedině tak, že si zapálí novou cigaretu. Jistě vás na základě tohoto příkladu napadnou další, možná ne tak očividná přání, která své stvořitele drží v šachu.